

Kvalitetssikringsrutiner for forskning og utredning som publiseres i OsloMets skriftserie

Alle arbeider som offentliggjøres i OsloMets skriftserie skal kvalitetssikres av det institutt eller senter der arbeidet er produsert. Før offentliggjøring skal Universitetsbiblioteket forsikre seg om at instituttleder/senterleder har sørget for at kvalitetssikringsrutinene er fulgt.

Institutter og sentre kan utforme egne kvalitetssikringsrutiner som er mer omfattende enn de som framgår her. Disse rutinene er derfor å anse som minimumsrutiner.

1. Kvalitetssikring av arbeid som offentliggjøres i skriftserien foregår ved at utkast til manus leveres fra forsker/prosjektleder til nærmeste leder for gjennomgang. Nærmeste leder kan delegere kvalitetssikringen til en annen ansatt, eventuelt en ekstern. Instituttene/sentrene/fakultetene må selv lage rutiner som sikrer at manus leveres til kvalitetssikring i rimelig tid, at den som skal kvalitetssikre er orientert om hva arbeidet innebærer, og om nødvendig sette av tid/ressurser til den som skal kvalitetssikre. Normalt bør tid til kvalitetssikring være spesifisert i budsjettet for det enkelte prosjekt.
2. Kvalitetssikrer skal gjennomgå teksten med tanke på å sikre at grunnleggende faglige og forskningsetiske krav er oppfylt. Alle funn skal i størst mulig grad være etterprøvbare. Det innebærer at empiri og metodisk tilnærming må framstilles på en grundig og transparent måte. Konklusjonene som trekkes må tydelig forankres i funnene. Gjennomføringen av prosjektet skal følge OsloMets etiske retningslinjer for forskning <https://ansatt.oslomet.no/documents/585743/53632647/Etiske+retningslinjer+for+forskning+ved+OsloMet/ca69e77b-fba1-b4f5-340e-b2e8127f464c> Kvalitetssikrer skal også sjekke at rapporten dekker de temaer og problemstillinger som er lovt i prosjektskissa.
3. Kvalitetssikrer skal bidra til best mulig kvalitet, og samtidig sikre en minimumskvalitet. Det innebærer at kommentarene kan være av to typer: «Må»- for å sikre minimumskvalitet – og «kan» for å heve kvaliteten ytterligere. Kvalitetssikrer markerer krav til endring i manus som «må», og forslag til forbedringer som «kan». Prosjektleder har ansvar for at de ulike forfatterne retter opp de krav (må) og råd (kan) som følger av kvalitetssikringen.
4. Dersom det ikke oppnås enighet mellom kvalitetssikrer og forsker/prosjektleder skal saken forelegges nærmeste leder og i siste instans instituttleder/senterleder. Instituttleder/senterleder kan ved behov trekke inn ytterligere intern eller ekstern kompetanse for å fatte en beslutning i saken.
5. Kvalitetssikrers navn skal fremgå i publikasjonen.
6. Instituttleder/senterleder eller den denne delegerer til har ansvar for at alle prosjekter tildeles en kvalifisert kvalitetssikrer, mens det er prosjektleders ansvar å sikre at kvalitetssikringsrutinene følges.